

at afgøre, hvorvidt han vil opretholde sit Ændringsforslag eller ikke, men i den Form, hvori det her foreligger, vil jeg ikke kunne stemme for det, og hvis det faar en forandret Form, kan jeg, som Sagen nu ligger, kun give det ærede Medlem Tilsagn om min personlige Støtte.

C. C. Andersen: Ja, jeg tager altsaa Ændringsforslaget under Nr. 4 tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 4 er taget tilbage. Tør jeg spørge, om nogen optager det? Hvis det ikke er Tilfældet, er Ændringsforslaget bortfaldet. (Ophold.) Det er saaledes bortfaldet.

Enevold Sørensen: De Indvendinger, som ere gjorte mod det lille Ændringsforslag, er for det første, at saaledes har Loven nu heddet i 35 Aar. Meget rigtigt, men derfor kan Navnet meget vel nu være kommet til at ligge helt udenfor Sprogbrugen og udenfor de benyttede Udtryk i senere tilsvarende Love. — Dernæst er det sagt, at „Fartøjer“ skulde betyde noget mere omfattende, noget, der var fælles for alt, hvad der i det hele flyder paa Vandet og paa en eller anden Maade har Dampkraft eller anden Maskinkraft. Nej, dette strider allerede mod selve Loven, hvor det stadig og i hver Paragraf hedder: Skibe og Fartøjer. Loven mener altsaa, at Skibe ere et og Fartøjer noget andet, og man bruger dog som Titel for en Lov Hovedsagen i den, ikke de enkelte Undtagelser, som kunne findes, og som i øvrigt ogsaa høre ind under Loven; i Tilføjelsen „m. m.“, der findes i den nugældende Lov og ligesaa i Loven om Sejlskibe, er der jo rigelig og tilstrækkelig Bolværksplads for alle de Apparater, man ellers kan have, Dampmuddermaskiner, Havnesprøjter o. l. — Jeg har særlig henvist til, at vi i Fjor fik en Lov om Tilsyn med Sejlskibe, og da nu denne Lov skal genoptrykkes med forskellige Ændringer og fremtræde som en ny Lov, har jeg ment, det vilde være formelt korrekt, sproglig absolut rigtigt, at denne Lov fik en ganske tilsvarende Titel og kom til at hedde Lov om Tilsyn med Dampskibe. Jeg har henvist til, at det høje Ministerium selv har frafaldet det Navn, som denne Lov har, og i Cirkulærer og ved anden Lejlighed optaget det naturlige, med Sprogbrugen og med vore øvrige maritime Love stemmende Navn, det samme, jeg her har foreslaaet, at vi saa ogsaa lovformeligt skulde give Loven. Jeg kan saaledes ikke indrømme, at her er gjort nogen Indvending mod denne lille

Ændring, som kunde vise, at „Tilsyn med Dampskibe“ ikke er den formelt korrekte og ganske naturlige Betegnelse for det Tilsyn, her omhandles. Men da det ærede Udvalg mener, at denne Ændring maaske er for omfattende, for dybt indgribende, ønsker jeg ikke at lade mit Ændringsforslag komme til Afstemning og skal derfor tage det tilbage.

Formanden: Det af det ærede Medlem til § 8 stillede Ændringsforslag er taget tilbage. Tør jeg spørge, om nogen optager det? (Ophold.) Det er da bortfaldet.

Ministeren for Handel og Søfart (Muns): Overfor de Udtalelser, der fremsattes af det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen), vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger. Jeg maa bestemt hævde, at Synsmændenes Valg foregaar rent sagligt. Der er jo en Mængde Sager, der vedrøre Mandskabet, og der har ikke nogen Sinde været Grund til at antage, at der ved Valget blev taget særlige Hensyn, som ikke burde tages. — Det blev berørt, at Gebyret vilde blive for lille, hvis det skulde deles mellem 5. Man maa ikke glemme, at det er smaa Beløb, der ydes. For Besigtigelsen af et Skib paa 100 Tons vil det efter § 5 blive 18 Kr., som nu skulle deles mellem 4 Medlemmer, saa det er 4½ Kr. pr. Mand. Man vil sikkert indrømme mig, at det vil være vanskeligt at give hver af dem mindre. Det var lidt vanskeligt at høre, hvad der blev sagt, men saa vidt jeg forstod, var det, at en Bevilling kunde komme frem paa Finansloven i Stedet. Det tør jeg naturligvis ikke udtale mig om, men som det er her, vil Beløbet utvivlsomt være for lille til Deling mellem 5.

Man maa heller ikke glemme, at allerede Søloven yder stor Garanti med Hensyn til Mandskabets Opholdsrum. Naar et Skib bygges, bliver der ført Tilsyn med, at alle de Fordringer, der i saa Henseende stilles, virkelig ske Fyldest. Altsaa har man for det første gennem Loven en Sikkerhed. Men tillige er der et andet Forhold, der her gør sig gældende. I saa at sige alle, eller jeg antager i alt Fald de fleste af vore større Dampskibsselskaber er der et vist Samarbejde med Søfyrbøderne og i det hele taget med Sømændenes Organisationer, maa jeg maaske kalde det, saaledes at man enes med dem om Indretningen af disse Rum o. s. v. Man vil altsaa se, at der er en dobbelt Sikkerhed for, at Mandskaberne om Bord i vore Dampere ikke komme til